

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 139/22

Luxemburg, 1 augustus 2022

Arrest van het Hof in zaak C-19/21 | Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Afwijzing van het verzoek tot overname van een niet-begeleide Egyptische minderjarige)

Internationale bescherming: niet-begeleide minderjarigen hebben een recht van beroep wanneer een lidstaat waar een familielid verblijft, weigert hun asielverzoek over te nemen

I, een Egyptisch onderdaan, heeft in 2019, toen hij nog minderjarig was, in Griekenland een verzoek om internationale bescherming ingediend. In zijn verzoek heeft hij de wens geuit om te worden verenigd met S, zijn oom, eveneens Egyptisch onderdaan, die rechtmatig in Nederland verbleef en die daarmee heeft ingestemd. In 2020 hebben de Griekse autoriteiten overeenkomstig de toepasselijke bepalingen van de Dublin III-verordening¹ de Nederlandse autoriteiten om overname van I verzocht. De Nederlandse staatssecretaris van Justitie en Veiligheid heeft dit verzoek echter afgewezen met als reden dat de identiteit van I, en daarmee zijn familieband met S, niet kon worden vastgesteld. Ook een verzoek om heroverweging heeft hij afgewezen.

Van hun kant hebben I en S een bezwaarschrift ingediend bij de staatssecretaris tegen zijn afwijzing van het overnameverzoek. De staatssecretaris heeft het bezwaar kennelijk niet-ontvankelijk verklaard. Volgens hem biedt de Dublin III-verordening personen die om internationale bescherming verzoeken namelijk niet de mogelijkheid om een dergelijk weigeringsbesluit aan te vechten.

I en S hebben daarop beroep ingesteld bij de rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem (Nederland), die heeft besloten prejudiciële vragen te stellen aan het Hof van Justitie om te weten te komen of zij het recht hebben om beroep bij een rechter in te stellen.

In zijn arrest van vandaag heeft het Hof geantwoord dat de Dublin III-verordening, gelezen in samenhang met het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie², de lidstaten inderdaad verplicht om een niet-begeleide minderjarige het recht toe te kennen om beroep in te stellen bij een rechter tegen de weigering om zijn asielverzoek over te nemen. Een familielid van die minderjarige heeft zo'n beroepsrecht echter niet.

Het Hof merkt op dat de verordening op basis van een letterlijke uitlegging een persoon die om internationale bescherming verzoekt enkel een recht van beroep lijkt toe te kennen om een overdrachtsbesluit aan te vechten, maar dat de tekst niet uitsluit dat een niet-begeleide minderjarige asielzoeker ook een recht van beroep wordt toegekend om een besluit aan te vechten waarbij een verzoek tot overname wordt afgewezen.

¹ Artikel 8, lid 2, van verordening (EU) nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (PB 2013, L 180, blz. 31) (hierna „Dublin III-verordening”).

² Artikel 27 van de Dublin III-verordening en de artikelen 7, 24 en 47 van het Handvest van de grondrechten.

Daarnaast verwijst het Hof naar zijn vaste rechtspraak dat bij de uitlegging en toepassing van regels van afgeleid Unierecht de grondrechten in acht moeten worden genomen.

Het Hof herinnert eraan dat de rechterlijke bescherming van een niet-begeleide minderjarige asielzoeker er niet van mag afhangen of jegens hem een overdrachtsbesluit is genomen (door de verzoekende lidstaat) of een besluit waarbij het verzoek tot overname van die asielzoeker is afgewezen (door de aangezochte lidstaat).

In die context onderstreept het Hof ook dat niet-begeleide minderjarigen vanwege hun kwetsbaarheid specifieke procedurele waarborgen moeten genieten.

Daarentegen kent geen enkele bepaling van de verordening aan de familieleden van een asielzoeker rechten toe die zij in rechte tegen een weigeringsbesluit kunnen invoeren. Zij kunnen dus ook niet louter op grond van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten (recht op een doeltreffende voorziening in rechte) aanvoeren dat zij een recht van beroep tegen een dergelijk besluit hebben.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Volg ons!

